

niji. Sodišču prijavljeni Kos ni hotel povedati, kje se je naučil izdelovanja smodnika.

Izpred sodišča

Kajnov zločin pred sodniki. Mali kazenski senat mariborskega okrožnega sodišča je obsodil Ivana Šterbela iz Cvetkovec na tri leta in dva meseca strogega zapora, ker je v noči na 4. januar 1939 v Jurovcih zaklal svojega brata Jožefa in hudo poškodoval svojega tovariša Franca Hliša.

Obsodba dveh ubijalcev. Mariborsko okrožno sodišče je sodilo sredi minulega tedna v primeru uboja, pri katerem sta bila udeležena kar dva ubijalca. 26 letni posestniški sin Jakob Bratušek in 29 letni delavec Viktor Orlač, oba iz Gradišča, sta bila obtožena, da sta Ivanu Milošiču 7. novembra 1938 z debelim kolom prizadejala po glavi take udarce, da so mu otrpnili možgani, zaradi česar je umrl. Bratušek je bil obsojen na tri leta in Orlač na štiri leta in en mesec strogega zapora.

Slovenska Krajina

Sv. Sebeščan. Katoliško časopisje dobiva v Slovenski Krajini vedno več naročnikov. »Slov. gospodar« je od lanskega leta zopet dobil precej novih naročnikov, in to brez vsake agitacije, ker se pač »Slov. gospodar« sam priporoča. Pa kakor slišimo, dobiva »Slov. gospodar« tudi v drugih župnijah nove naročnike in ne bo več dolgo, ko bo imel ta list vsaj v soboškem okraju vodilno vlogo. Nas veseli napredek katoliškega časopisja, pa naj se to imenuje kakor koli. — V Murski Soboti je izšla prva številka tednika »Murska krajina«, ki je prenehala izhajati ob novem letu. Prej je bil ta list last g. Benka, industrijalca in prejšnjega poslanca. Zdaj je list prešel v druge roke, smer mu pa menda ostane ista. — Kdor hoče imeti nov Singer šivalni stroj 1000 din ceneje kot se dobi v trgovinah, naj se oglasi pri Prosvetnem društvu v Pečaroveh. Prodamo tudi na obroke.

Veliki Dolenci. Pri nas se je vršil misijon, ki so ga vodili salezijanci iz Murske Sobotice. V nedeljo

je bil skiep. Daj Bog, da bi rodil obilo trajnega uspeha!

Turnišče. Ze precej časa smo imeli mir pred raznimi kurjimi tatovi, a zadnje čase so se nopol spravili na delo ter so odnesli od g. Gerkeša par kokoši. Njihov plen bi gotovo bil še večji, a domača hčerka je zaslišala kurje vreščanje, zato je hitela po orožnike, a uzmoviči jih niso počakali.

Gornja Lendava. Pretekli teden smo pri nas imeli uspel dekliški tečaj, katerega se je udeleževalo okrog 370 katoliških deklet. Vodil ga je priznani govornik g. Drago Oberžan s sodelovanjem učiteljice gdne Zadravec Olge. Taki tečaji so velike važnosti za naša dekleta, ki vsako leto v velikem številu zapuščajo rodnj krov ter odhajajo v neprijazno tujino. — Isti dan je zborovalo tudi 18 učiteljic.

Dolnja Lendava. Bivši odvetniški koncipient pri dr. Štrasserju, g. Sattler Franc, je nedavno v Ljubljani napravil odvetniški izpit ter je sedaj odpril svojo odvetniško pisarno pri Sv. Lenartu v Slov. goricah.

Gradišče. Minulo soboto je g. Horvat Aleksander peljal voz sena iz Sebebove. Ker je pot bila

dolga, je sedel na voz in se peljal, a med potjo je spodrnil z voza in padel tako nerodno, da si je zlomil vrat. Prepeljali so ga v bolnišnico, a zdravniki mu niso mogli rešiti življenja in je umrl, star 39 let. Zapušča ženo in dva mladoletna otroka. Žalujemo naše sožalje!

Vučja Gomila. Pred nekaj dnevi v zgodnjih večernih urah je začela goreti slama posestnika Horvat Stefana, katere je bilo okrog 50 centov, in znaša škoda 1500 din, ki ni krita z zavarovalnino. Sreča v nesreči je bila, da je v času požara začelo deževati in je bilo dovolj vode na razpolago, sicer bi ogenj objel tudi sosednja gospodaraka poslopja. Oseba, ki je osumljena požiga, je bila predana okrožnemu sodišču.

Fokovci. Pred kratkim je zvečer zapel rdeči petelin nad gospodarskim poslopjem posestnika Počič Jožefa, katerega mu je vpepelil do tal. Ker se je ogenj naglo širil, niso mogli rešiti vse živine in so zgoreli blit ter krava s teletom. Ogenj se je razširil tudi na stanovanjsko poslopje, kateremu je uničil ostreže. Škoda, ki ni krita z zavarovalnino, znaša nad 25.000 din. Pri reševanju živine se je gospodar močno opeknel po vsem telesu, radi tega so ga prepeljali v bolnišnico.

Krog. Zelo nas je razveselila vest, da je naš rojak g. Ferencič Joško na pravni fakulteti ljubljanske univerze diplomiral. Iz dna srca mu častitamo!

Dobrovalk. Pred dnevi smo imeli pri nas cirkus, ki je poleg drugega razkazoval veliko redkost — 300 kg težko žensko.

Dolgo let zagonecna krvava dejanja pred pojasnitvijo

Od pastirjev najdena lobanja

Dne 12. maja 1938 so našli kozji pastirji v gozdu na Rdečem bregu nad Breznom ob Dravi človeško lobanjo brez spodnje čeljusti. Starši otrok so obvestili o grozni najdbi orožnika iz št. Lovrenca na Pohorju, ki so preiskali gozd, a niso nikjer zadeli na ostalo okostje. Preiskava je bila zaključena z domnevo, da se je prikotala lobanja kakoga samomorilca navzdol po bregu in se ustavila v gozdu pod smreko, kjer so jo odkrili otroci. Lobanjo so pozneje položili v krsto umrle Katarine Hanzl in je bila pokopana na pokopališču župnije Brezno.

Lobanja pokazala sled

Govorice o najdbi skrivnostne lobanje so se razletele po vsej Dravski dolini. Ljudje so začeli hitro namigavati, da ne gre za glavo neznanega obočenca, ampak za lobanjo posestnika Antona Kozjeka, po domače Močnika s Kaple, ki se je napotil 29. aprila 1935 od doma na Rdeči breg in ga od takrat ni videl nikdo več. Kozjek je bil namenjen k čevljarju Feliksurnautu na Rdeči breg, kakor je sam pripovedoval.

Fotografija Kozjekovega življenja

Kakor hitro je buknil v javnost ljudski glas, da je z lobanjo odkrita sled za skrivnostno zgi-

»Da, lepši bi bil brez njega!«

»Če Kazimira ne bi bilo, bi lahko stanoval pri nas,« je nadaljevala Nina. »Tako bi mati imela stanovalca, midva bi se pa nemoteno ljubila. Poljubi me, Stefan!«

Ko je fant izpolnil njeno željo, je nadaljevala:

»Tako bi vse ostalo pri starem in ko bi imel dovolj zasluzka, bi se vzela.«

»Da,« je vzdihnil Stefan.

»Toda Kazimir ne bo pristal na to, da bi se midva vzela. In nikdar ne bo dovolil, da bi ti pri nas stanoval. Veš, kaj bi storil? Ubil bi te. Oba bi ubil.«

»Ne verjamem.«

»Danes zjutraj mi je prepovedal, da bi s teboj hodila.«

»Tega ti ne more prepovedati.«

»Bojim se, da me bo ubil, če me bo videl s teboj. Veš, zdi se mi, da ni popolnoma pri pameti. Tak človek je vsega zmožen.«

»Le naj poskusi storiti kaj žalega!« je dejal Stefan odločno. »Sicer si pa ne upa! Ni vsak debel, velik človek obenem tudi močen in odločen. Takšni so včasih najbolj slabi.«

»Mogoče. Toda Kazimir je blazno zaljubljen in veš, da zaljubljenost tudi iz strahopetneža naredi junaka.«

»Recimo, da bi si upal. Veš, kaj se zgodi s takimi ljudmi v tej državi? V ječo ali norišnico jih zapro. Tam se ohladijo. Če bi pa meni hotel storiti kaj hudega, bi poklical stražnika. Ta bi ga že naučil!«

Nino je ta pogovor vznejevoil. Odmaknila se je od Stefana in obrnila proč.

»Kdo je rekel, da hoče napasti tebe?« je dejala razdraženo. »Samo nase misliš. Ali bi ti bilo vseeno, če bi ubil mene?«

»Ne bo te ubil!«

»Oh, grozno!« je vzdihnila Nina in umolknila. Čez čas pa je dodala:

»Tudi to se lahko zgodi, da bo Kazimir nekega dne postal samomorilec. Taki ljudje so vsega zmožni.«

»Ko bi le postal! To bi še vedno bilo bolje, kakor če bi koga drugega umoril.«

Po teh besedah je zavlada molk. Stefan je spet prijel za vesla in obrnil čoln v smer, od koder sta prišla.

Ljudje so se medtem večinoma razšli in na obrežju je bilo dokaj tiho.

Ob enajstih je voz cestne železnice oddrdral z zadnjimi izletniki. Med temi sta bila tudi Nina in Stefan.

Nina je naslonila glavo na Stefanovo ramo in dremala. Izraz njenega obraza je bil otroško-miren in nežen.

Stefan se je nenadoma spomnil, da ji je pozabil povedati neko veselo novico.

»Nina, poslušaj!« je zašepetal. »Veselo novico ti moram sporočiti. Čez tri tedne bom dobil službo v veliki točilnici pri Svetem Patriku. Imel bom tako plačo kot v tovarni.«

(Daje sledi)

narjev škode. Sedaj je prof. J. K. Ellsworth s kalifornijskega vsučilišča izumil nov postopek, ki naj bi žuželke uničeval s tokom visoke napetosti. Ta postopek temelji na opazovanju, da privabljajo žuželke posebno žive barve. Ellsworth je zgradil električno uničevalnico za žuželke, ki so z električnim tokom nabite živobarvne pasti. Te pasti postavljajo na polja in naj bi vsako žuželko, ki bi jo privabile, takej usmrtili. Pri dosedanjih poskusih so v teku dneva pokončali na ta način povprečno po 5000 škodljivcev vseh vrst. Po Ellsworthovih izjavah zadostujeta za vsak hektar obdelane zemlje dve taki pasti in stroški za tok v enem poletju znašajo za vsako past komaj kakšnih 70 din.